

første medfører det, at den Befolkning, der navnlig skulde forstaa disse Love, har Vanskelighed ved at forstaa dem og har Vanskelighed ved at forstaa, hvad Meningen med denne eller hin Bestemmelse i de enkelte Paragraffer er. Den anden Ulempe er den, at Polititilsynet efter disse Love, Lovenes Administration, som Regel bliver alt for kostbar. Jeg kan i saa Henseende henvise til den lille Lov, som vi forlængede i Fjor, Loven om Fiskeri i Randers Fjord og Gudenaas. Der kunne vi netop se, hvor kostbart det er at faa et ordentligt Polititilsyn med en saadan lille Lov. Jeg er tilbøjelig til at tro, at for Gudenaas Vedkommende er Polititilsynet saa kostbart, at det muligvis andrager en større Sum aarligt, end hele Fiskeriet i Virkeligheden er værd. Derfor mener jeg, at man dog noget bør overveje, om man ikke laver et alt for kostbart Apparat, og navnlig bør dette overvejes, naar man ikke er fuldstændig klar over, om det hele i Virkeligheden er saa meget værd.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen videre Omtale af Enkeltheder i det her foreliggende Forslag, det er jo Ting, vi have behandlet saa ofte, og jeg mener ogsaa, at de enkelte Bestemmelser og Paragraffer rettest ville kunne behandles og klargøres i det kommende Udvalg, men der er dog enkelte Punkter, jeg ganske kort skal dvæle et Øjeblik ved. Jeg skal saaledes kort omtale en Bestemmelse i § 2. Der er der indført en til Dels ny Bestemmelse, der angaar Engvandingsanlæg. Nu vide vi alle, at det har altid været Regelen, at Landbrug gaar foran Fiskeri, og det er en god Regel, idet Landbrug jo er langt det betydeligste, og de Værdier, der kunne indvindes ved det, ere sikre og som Regel de største. Nu gaas der her ud fra, at naar et Vandløb benyttes til Engvanding, saa kan det bevirke, at Fiskeyngelen kan blive helt ødelagt, idet den sammen med Vandet bliver skyllet ud over Engene, og Resultatet bliver selvfølgelig saa, at den dør. Det er muligt, at det er Tilfældet, men det Skridt, man her har gjort for at forhindre denne Ødelæggelse af Fiskeyngelen, synes ikke at være heldigt. Man foreslaar, at der ved saadanne Vandløb skal anbringes Gittere for at forhindre Fiskeyngelen i at flyde ud over Engene. Men de, der have praktisk Kendskab til Engvanding — og det er der jo mange af os, der have, bl. a. har jeg noget Kendskab til det —, ville vide, at naar et saadant Gitter skal gøre nogen Nytte med Hensyn til at forhindre

Fiskeyngelen i at skylle ind over Engene, saa maa det være meget fint, det vil sige meget tæt, det følger ganske af sig selv. Men dersom man anbringer et saadant fint og tæt Gitter, faar det en ret uheldig Virkning, idet det saa vil foraarsage en Opstemning af Vandet, og skal en saadan Opstemning undgaas, vil det være nødvendigt, at der staaar en Mand ved Gitteret næsten hele Tiden for at holde det rent, det er absolut givet. Nu gaar Forslaget ud fra, at de fiskeriberettigede under visse Forhold kunne forlange et saadant Gitter anbragt, og den Bekostning, Anbringelsen og Pasningen af et saadant Gitter ville medføre, kan til Dels falde paa den, der har Ret til Engvandingen. Her er et Punkt, jeg tror, vi skulle overveje ret nøje, thi er der en Lødsejer, der ikke driver Fiskeri i et Vandløb, men har Ret og i umindelige Tider har haft Ret til at bruge Vandet til Engvanding, tror jeg ikke, det er rigtigt, at man ved Lov giver Bestemmelser, hvorved der kan paalægges ham ikke ubetydelige Udgifter. Det er imidlertid noget, vi kunne forhandle i Udvalget og forhandle med Landbrugsministeren om.

Der er ogsaa en Bestemmelse i § 5, som jeg er noget betænkelig ved. § 5 gaar jo ud paa, at Afløb fra Fabrikker, Mejerier og flere andre industrielle Virksomheder ikke maa ødelægge Fiskene i det Vandløb, hvor Afløbet ledes ud, og det kan jeg ogsaa godt forstaa og finde rigtigt. Men nu er det her udvidet saaledes, at ogsaa Byer ere tagne med. Hvad der nu forstaas ved Byer, fremgaar jo ikke klart, men man kan jo tænke paa f. Eks. Stationsbyer og andre Byer, og det er jo givet, at Afløb for Spildevand skal der være, det er noget, der følger af sig selv. Jeg har ikke noget imod, at det ordnes saa hensigtsmæssigt som muligt, saaledes at det kan komme til at gøre saa lidt Skade som muligt i de Vandløb, hvor Fiskene findes, men det er ogsaa af de Ting, jeg mener ville kunne overvejes i Udvalget.

Hvad den her foreslaaede Fredningstid angaar, skal jeg ikke sige meget om den, derom har jeg udtalt mig saa ofte her i Tinget, at mit principielle Synspunkt der jo egentlig er vel bekendt. Jeg tror ikke, at denne Fredningstid er heldig for alt Fiskeris Vedkommende, men jeg erkender, at det var umuligt for Landbrugsministeren at foreslaa en anden, navnlig af Hensyn til den Fredningstid, der i Fjor blev vedtagen her i Loven om Saltvandsfiskeriet. Nu er der her foreslaaet en lille